

at man kunde tage det Spørgsmaal senere under Overvejelse. Det, der her er at gøre, Gennemskæringen ud for Skernaadalen, medfører nemlig en saa ringe Bekostning i Sammenligning med de andre Foretagender, at det godt kunde gaa jevnside med dem, og der kan ikke være Tvivl om, at det kan være af stor Betydning. Det er noget der kræves af den Befolkning, der er nærmest interesseret deri og finder kun Modstand fra Sider, der virkelig maa siges at være mindre interesserede i Sagen og nogen Ulykke kan ikke ske ved at gennemføre en Gennemskæring. Vi saa jo derovre, at i tidligere Tid har Fjorden haft Forbindelse med Havet netop der, hvor det kræves ved Skernaadalen. Løbet er vandret Syd efter. Men det Arbejde, der gøres ved Nymindegab, koster mange Penge uden dog at tilfredsstille Kravene, og selve Vandbygningsvæsenet har i det mindste oprindeligt været en absolut Modstander af dette Arbejde. Den største Ulykke, der kunde ske ved en Gennemskæring, var, at Løbet igen vandrede Syd efter, men med de Midler, der staa til Raadighed nu for at holde det paa dets Plads antager jeg, at dette let vil kunne hindres.

Endelig kunde jeg have ønsket, at der fra den højtærede Ministers Side var kommet en Antydning af, at han ogsaa vilde gøre noget for Ribe By. Denne By synes jeg vort Land har en moralsk Forpligtelse til at støtte, og det vilde ikke være unaturligt at imødekomme Ribe, naar den beder om Hjælp til atter at komme i Forbindelse med Havet, som den var i gamle Dage, da den havde en rig Handel ad Søvejen. Det behøver ikke at koste Staten store Penge, jeg tror at alle, der vare til Stede dernede i Sommer, fik det Indtryk, at der ikke blev stillet noget urimeligt Forlangende.

Høfdebygningen har jeg altid været en Modstander af, men efter at have set Høfderne paa Stedet er det blevet mig som de andre Deltagere i Turen klart, at naar der nu er blevet nedlagt saa store Kapitaler i dette Arbejde, ere vi nødt til at fortsætte dermed for om muligt at skaffe et fast Udløb for Limfjorden. Det er klart, at saa snart Løbet bliver fast, er hele Limfjorden en Havn, og man slipper for at bygge kostbare Havne, idet de Tilflugtssteder i Fjorden, der kunde være Tale om, vilde for en ringe Sum kunne skaffes til Veje. Hovedsagen bliver, at Løbet ved Thyborøn kommer til at ligge

fast og ikke sander til. Vi blive altsaa nødt til at fortsætte. Men samtidig nægter jeg ikke, at jeg vedblivende, som jeg altid har udtalt, holder paa, at den bedste og simpleste Løsning af hele Spørgsmaalet var en Dæmning ved Oddesund. Der var et Møde for nogen Tid siden, jeg tror i Løgstør, hvor der kom en meget kraftig Opposition til Orde mod en saadan Dæmning, men jeg tror rigtignok, det var fejle Forudsætninger, man der gik ud fra. Selve den Mand, der forelagde Planen til en Dæmning, gik nemlig ud fra den mærkelige Forudsætning, at naar en saadan Dæmning blev bragt til Veje, vilde Thyborøn Kanal lukke sig. Det er jo aldeles umuligt. Limfjorden vilde blive delt i to Bassiner, et østligt og et vestligt, og de betydelige Landstrækninger Øst for Oddesund, der nu lide ved Oversvømmelser, vilde blive fuldstændig beskyttede, medens der Vest for Oddesund alligevel vilde blive saa stor Tilstrømning af Vand fra Oplandet, at der ikke kan være Tale om, at Løbet vil lukke sig. I det højeste vil der kunne være Tale om, at Løbet vil flytte sig, men Vandet maa have Udløb, og selv om en Storm skulde trænge betydelige Vandmasser ind i Limfjorden, kan, naar Dæmningen er der, Vandhøjden ikke stige højere i dette vestlige Bassin, end de Kræfter, som sætte Havet i Bevægelse, betinge. Vandet maa skaffe sig Udløb for nedan, og derved vil Løbet ved Thyborøn udgraves og fordybes. Endelig kommer dertil, at en Dæmning jo ikke forudsætter, at Sluseværket bestandig skal være lukket. Under almindelige Forhold vil det være aabent, og Vandet i Limfjorden vil beholde samme Saltmængde som nu. Men foreløbig maa vi blive ved med Høfdebygningen, og jeg skal ogsaa paa dette Punkt følge Lovforslaget. Jeg maa dog tro, at man en Gang i Tidens Løb vil blive overbevist om, at det ikke kan gaa an vedblivende at kaste Pengene bort der, naar man ved at bygge en Dæmning ved Oddesund vil kunne naa en Afslutning af disse Arbejder, som vil være til Nytte for hele Limfjorden, saavel Øst som Vest for den eventuelle Dæmning.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger, idet jeg dog indtrængende henstiller til Tinget og den højtærede Minister, om vi ikke maa faa Læmølerne fremmede først, og om det ikke vilde være muligt at faa en Damper til i Lighed med „Vestkysten“ oppe ved Thyborøn.